

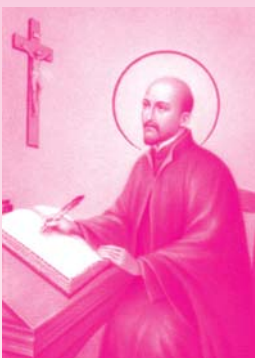

พุธ
31
กรกฎาคม

ระลึกถึง น.อิกญาซีโอ
เด โลโยลา
พระสงฆ์

สดด 99:5,6,7,8ก-9

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 1

บทอ่านที่ 1

อพย 34:29-35

เมื่อโมเสสถือแผ่นศิลาจารึกพระบัญญัติสองแผ่นลงมาจากภูเขาซีนาย เขาไม่รู้ว่าใบหน้าของเขามีแสงเรืองเพราะเขาได้สนทนากับองค์พระผู้เป็นเจ้า อาโรนกับชาวอิสราเอลทั้งปวงมองดูโมเสสก็เห็นว่าใบหน้าของเขามีแสงเรือง เขาทั้งหลายกลัวไม่กล้าเข้ามาใกล้ แต่โมเสสเรียกอาโรนกับบรรดาหัวหน้าประชากรให้เข้ามาหา แล้วพูดกับเขา หลังจากนั้น ชาวอิสราเอลทั้งหมดก็เข้ามาใกล้ โมเสสเล่าให้เขาทุกอย่างที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาแก่เขาบนภูเขาซีนาย

เมื่อโมเสสพูดจบ เขาเอาผ้าคลุมมาปิดหน้าไว้ ทุกครั้งที่โมเสสเข้าเฝ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อสนทนากับพระองค์ เขาจะปลดผ้าคลุมหน้าออกจนกระทั่งเขากลับออกมา เมื่อเขาออกมา เขาจะเล่าให้ชาวอิสราเอลรู้ถึงพระบัญชาที่เขาได้รับ เมื่อชาวอิสราเอลมองใบหน้าของโมเสสก็เห็นใบหน้าของเขามีแสงเรือง แล้วโมเสสจะเอาผ้าคลุมปิดหน้าไว้ จนกว่าเขาจะเข้าไปสนทนากับพระองค์ในครั้งต่อไป

พระวรสาร

มธ 13:44-46

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสแก่ประชาชนว่า

“อาณาจักรสวรรค์เปรียบได้กับขุมทรัพย์ที่ซ่อนอยู่ในทุ่งนา คนที่พบก็ฝังซ่อนสมบัตินั้น และยินดีกลับไปขายทุกสิ่งที่มี นำเงินมาซื้อนาแปลงนั้น

อาณาจักรสวรรค์ยังเปรียบได้อีกกับพ่อค้าที่แสวงหาไข่มุกเม็ดงาม เมื่อได้พบไข่มุกที่มีค่าสูง เขาจะไปขายทุกสิ่งที่มี นำเงินมาซื้อไข่มุกเม็ดนั้น”

ข้อคิด

ในแง่หนึ่ง อาณาจักรสวรรค์หรืออาณาจักรของพระเจ้าก็ไม่แตกต่างจากพระเจ้าเองเท่าใดนัก พระเจ้าทรงเป็นขุมทรัพย์ที่ล้ำค่ามากจนกระทั่งไม่มีสิ่งใดในโลกนี้ที่คู่ควรกับพระองค์ได้ การมีส่วนร่วมในพระสิริรุ่งโรจน์กับพระองค์ในสวรรค์จึงไม่ใช่เป็นผลของคุณงามความดีของเราโดยตรง แต่เป็นของประทานจากพระเจ้า เป็นสิ่งที่พระองค์ทรงให้เราเปล่า ๆ เพราะพระองค์ทรงรักเรา พระเจ้าทรงเป็นไข่มุกเม็ดงามที่เราพร้อมจะสละทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อจะสามารถชื่นชมความงามของพระองค์ เมื่อเป็นเช่นนี้พระเจ้าจึงต้องมาก่อนและเป็นหนึ่งในชีวิตของเราเสมอ